

Nagy Attila

Nicolle

Croissant és feketekávé
Volt a reggeli menüm
Genfben a sarki cukrászdában
Hol törzsvendéggé avansált
Egy hét után a tulaj leánya

Rémy Martin konyakját lengén
Tolta felém az asztalon
Nyeltem belőle néhány kortyot
A többit lassan itta meg
Szemezve hosszan énvelem

Buszra szálltam és elmerengve
Bámultam ki az ablakon
Aranyesőben úszott a város
S a tiszta kék ég derűre hangolt
(Bennem a nyugalom sirálya szálldos

Azóta is ha Genfre és
A kis Nicolle-ra gondolok
Az utcákon tekergő szelekre)
Kabátom dobom a kerevetre
S jöhet a konyak s a konyakban ő

A francia de svájci nő
Ki elkacagta magát nevemre
Az emlék éles mint a penge
Tu es toujours mon bon ami
Köszönt el könnyek közt nevetve

P. Buzogány Árpád

Lelassulnak a délutánok

Ránk hullt a csend.
A május, a csend, a cserebogarak.
A hosszú téli esték, múltó illatod,
helyed a párnán.
Ölelnék, a parkban
sétálnánk és kis utcákban,
szétfolyó zene érintene,
és vékony ujjaid, csókkal kísérve.
Holnap felhívlak. Elmondom,
mennyire vártalak, és apróságokat.
Új cigarettára gyújtok,
a rádióban reklámok szólanak.
Hideg a szoba nélküled.
Álmomban te is megjelenesz,
könnyű kis ruhában, combod
hűvösen borzong, egy pohárnyi
bor melegítene, ha innál.
Elloptad már az álmaimat is,
nem csak a hétköznapiakat
uralod, kedvesem.
Kihűlnék már az éjszakák, ha
nem takarlak be, melletted
lelассulnak a délutánok és
nyugtalanok lesznek az esték.

Tisztább

Tisztább lett a május. Eső volt,
a meleget elmosta.
Dúsabb lett az orgonailat
és kövérebb a rozsa.
